

Ι σ λ ά μ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

[**Ισλάμ** (το) [άκλ.] 1. ΘΡΗΣΚ. η μονοθεϊστική θρησκεία που δίδαξε ο Μωάμεθ, η οποία αναγνωρίζει ως θεό τον Αλλάχ με ιερό βιβλίο το Κοράνιο ΣΥΝ. Μουσουλμανισμός 2. ο πολιτισμός των εθνών που ασπάστηκαν τη θρησκεία του Μωάμεθ 3. ο μουσουλμανικός κόσμος; η αντιπαράθεση του με τη Δύση. (Λεξικό Γεωργίου Δ. Μπαμπινιώτη Καθηγητή της Γλωσσολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών)].

Η λέξη Ισλάμ προϋπήρχε στον Αραβικό κόσμο της Μέκκας , προ της επικρατήσεως της θρησκείας του Μωάμεθ, και σήμαινε τη συμφωνία ,τη συνθήκη, το λόγο τιμής για το κλείσιμο μιας υποθέσεως. Ο Μωάμεθ έδωσε με το κήρυγμά του νέο περιεχόμενο και δύναμη στον παλιό όρο και χρησιμοποίησε αυτόν για να δηλώσει την υπαρκτή υπακοή των πιστών στον Αλλάχ (Θεό).

Με το πέρασμα του χρόνου, όπως στη Χριστιανική εκκλησία, έτσι και στον Ισλαμισμό ανεφύεσαν πολλές αιρέσεις με διάφορες ροπές που απομακρύνθηκαν από την αρχική διδασκαλία και το πνεύμα του Μωαμεθανισμού. Σήμερα υφίστανται δύο μεγάλες κατηγορίες Μουσουλμάνων, **οι Σουνίτες** ,οι θεωρούμενοι ορθόδοξοι Μουσουλμάνοι που πιστεύουν βασικά στο κοράνιο και στην ιερά παράδοση (Σούννα) και **οι Σιίτες**, οι αιρετικοί, που η βασική τους διαφορά από τους Σουνίτες είναι στο πρόσωπο της διαδοχής του Μωάμεθ. Οι Σιίτες πιστεύουν ότι μόνο οι απευθείας απόγονοι του Μωάμεθ είναι κανονικοί **Χαλίφηδες** (τοποτηρητές) και ως εκ τούτου αναγνωρίζουν ως μοναδικό και γνήσιο διάδοχο του Μωάμεθ τον πρωτεξάδελφο και γαμπρό του από την κόρη του **Φατιμά, Αλί** .

Το πρόβλημα της διαδοχής του **Μωάμεθ** , παρουσιάστηκε αμέσως μετά το θάνατό του και αποτελεί μέχρι σήμερα σημείο τριβής μεταξύ των Σουνιτών και Σιιτών , το οποίο πολλές φορές καταλήγει σε βαθύ μίσος και θερμές συγκρούσεις μεταξύ των Μουσουλμάνων, κυρίως στη Μέση Ανατολή.

Για να μπορέσει κανείς να αντιληφθεί το μέγεθος της αποστάσεως που χωρίζει τις δύο μεγάλες κατηγορίες του **Ισλάμ** και τις καθημερινές τους διαμάχες και συγκρούσεις θα πρέπει ν' ανατρέξει στις ιστορικές αναφορές περί του Μωαμεθανισμού .

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΩΑΜΕΘ

Ο Μωάμεθ ,ιδρυτής της θρησκείας του Ισλαμισμού, που από το όνομά του καλείται και Μωαμεθανισμός, γεννήθηκε στη Μέκκα της Αραβίας περίπου το 570 μ.Χ. και πέθανε στη Μεδίνα την 7^η ή 8^η Ιουνίου 632.

Για τη ζωή και το έργο του ασχολήθηκαν πολλοί ιστορικοί όλων των εποχών και θρησκείων αλλά πολλά σημεία της ζωής και του έργου του δεν είναι τελείως εξακριβωμένα, γιατί ανάλογα της προελεύσεως των ιστορικών είτε μεγαλοποιήθηκαν και περιεβλήθησαν με μεγάλη αίγλη αν ήταν Άραβες είτε διαστρεβλώθηκαν αν ήταν Χριστιανοί, λόγω θρησκευτικού φανατισμού.

Ο Μωάμεθ κατάγονταν, κατά τους Άραβες ιστορικούς, από την ένδοξη και ιστορική οικογένεια των Κορείσιτών, η οποία είχε αποκτήσει μεγάλη δύναμη και πλούτο, επειδή της είχε ανατεθεί η φύλαξη του ιερού προσκυνήματος της Κάαβα στη Μέκκα.

Ο πατέρας του Μωάμεθ, **Αμπνταλλά**, πέθανε πριν τη γέννησή του αφήνοντάς του πέντε καμήλες και μία δούλη από την Αιθιοπία, την **Μπαρακάτ**, η οποία μετά το θάνατο και της μητέρας του **Αμινέ** ανέλαβε τη φροντίδα του ως δεύτερη μητέρα μέχρι να τον παραδώσει στο παππού του, από τον πατέρα του, **Αμπντέλ Μοτάλεμπ**.

Μετά το θάνατο του παππού του ανέλαβε τη φροντίδα του ο θεός του, **Αμπού Τάλεμπ**, αδελφός του πατέρα του και συνδέθηκε με μεγάλη φιλία με το γιο του **Αλί**, ο οποίος αργότερα θα είναι ένας από τους πρώτους και πλέον πιστούς οπαδούς του . Την εποχή εκείνη ο θεός του είχε αναλάβει τη φύλαξη της ιερής Καάβας. Ήταν τότε ο Μωάμεθ οκτώ ετών. Σε ηλικία δώδεκα ετών η πνευματική του ανάπτυξη ήταν εξαιρετική, είχε ισχυρή μνήμη και τον χαρακτήριζε φιλομάθεια. Ανήσυχο πνεύμα όπως ήταν, απέκτησε ποικίλες γνώσεις από τις συζητήσεις με τους προσκυνητές της Καάβα και κυρίως από τους Πέρσες σοφούς της εποχής. Κατά τη μετάβασή του για εμπορικούς λόγους με το θείο του Αμπού στη Συρία απέσπασε το θαυμασμό Νεστοριανού Χριστιανού μοναχού, με τον οποίον είχε θρησκευτικές συζητήσεις επί της θέσεώς του εναντίον της ειδωλολατρίας με την οποίαν είχε ανατραφεί. Αυτή ήταν και η πρώτη του επαφή με τη Χριστιανική θρησκεία.

Από νεαρά ηλικία είχε συχνή επαφή με τους Εβραίους της χώρας του, που αποτελούσαν την οικονομική και πνευματική αριστοκρατία της εποχής. Οι επαφές αυτές τον βοήθησαν να μπει νωρίς στην υπηρεσία της πάμπλουτης, Εβραϊκής καταγωγής, χήρας **Χατίτζα** στην αρχή ως καμηλιέρης, αργότερα οικονόμος της περιουσίας της και τέλος διεκπεραιωτής των εμπορικών της επιχειρήσεων .

Η σαραντάχρονη Χατίτζα εκτιμώντας τα προσόντα του Μωάμεθ και βρίσκοντας έναν πολύ ενδιαφέροντα συνομιλητή στις φιλοσοφικές και ιστορικές της ενασχολήσεις τελικά τον παντρεύεται. Ήταν τότε ο Μωάμεθ είκοσι πέντε ετών.

Με το γάμο αυτό ο Μωάμεθ δεν απέκτησε μόνο οικονομική ανεξαρτησία, τη δυνατότητα ταξιδιών, χρόνο για μελέτη και έρευνα των τότε γνωστών μονοθεϊστικών και ειδωλολατρικών θρησκειών και των αιρέσεων των αλλά και έναν πολύτιμο συμπαραστάτη και υποστηρικτή των θεοκρατικών αντιλήψεών του, την πάντα πνευματικά ανήσυχη σύζυγό του Χατίτζα. Η Χατίτζα ήταν η πρώτη που πίστεψε στα οράματα του Μωάμεθ, δηλαδή περί της εμφανίσεως σ' αυτόν του Αρχαγγέλου Γαβριήλ και όχι μόνο αναγνώρισε στο πρόσωπό του τον προφήτη του Θεού αλλά και τον παροτρύνε να συνεχίσει τη θεϊκή ,όπως πίστευε, αποστολή του .

Πολύτιμος σύμβουλος του Μωάμεθ υπήρξε και ο εξάδελφος της συζύγου του, **Ούαρακα**, Εβραϊκής και αυτός καταγωγής, που είχε όμως προσχωρήσει στο Χριστιανισμό με μεταφυσικά και αστρολογικά ενδιαφέροντα. Δε θα πρέπει όμως να παραλείψουμε το θαυμασμό του Μωάμεθ για το μοναχικό βίο, κυρίως των ορθοδόξων Χριστιανών και τις επαφές που είχε μαζί τους. Αργότερα ο θαυμασμός αυτός επιβεβαιώθηκε με την έγγραφη παρακαταθήκη του για την «εσ αιί» προστασία της ορθοδόξου Ιεράς Μονής Αγίας Αικατερίνης του όρους Σινά. Το έγγραφο αυτό αντί υπογραφής φέρει το αποτύπωμα της χειρός του Μωάμεθ και φυλάσσεται σήμερα σε μουσείο της Κωνσταντινούπολης. Αποτελεί δε ιερό κειμήλιο των μουσουλμάνων και αιτία αιώνιας υπάρξεως και λειτουργίας μέχρι σήμερα της Μονής.

Με τη Χατίτζα έζησε είκοσι χρόνια αποκτώντας τέσσερις κόρες και δύο γιους. Οι γιοι πέθαναν μικροί ενώ από τις κόρες του η **Φατιμά** (παντρεύτηκε τον εξάδελφο του Αλί που προαναφέρθηκε) είναι η πιο γνωστή και σεβαστή, κυρίως από τους Σίτες.

Ένα μήνα μετά το θάνατο της Χατίτζα επέλεξε για σύζυγό του την πολύ ωραία κορασίδα **Αϊσά** (ιερό σήμερα πρόσωπο του Ισλάμ), κόρη του πιστού οπαδού του **Αμπού Μπέκερ**, ηλικίας μόνο επτά ετών, την οποία παντρεύτηκε δύο χρόνια αργότερα, σύννηθες φαινόμενο για την εποχή εκείνη. Ο Μωάμεθ αγάπησε την Αϊσά με πάθος, όσο δεν αγάπησε άλλη σύζυγο σε όλη του τη ζωή. Η Αϊσά θα διαδραματίσει αργότερα σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη της διαδοχής του Μωάμεθ (Χαλίφηδες).

Σε οικογενειακό συμβούλιο που έγινε για να κρίνει σχετική κατηγορία κατά της Αϊσά, σώθηκε κυριολεκτικά από το Μωάμεθ ,λόγω της υπερβολικής αδυναμίας και αγάπης που της είχε ενώ ο πρωτεξάδελφος , γαμπρός και πιστός οπαδός του, **Αλί** (είχε νυμφευθεί τη κόρη του Μωάμεθ από τη πρώτη του σύζυγο Χατίτζα, **Φατιμά**) ήταν φανατικός κατηγορός της. Τη στάση αυτή του Αλί δε θα συγχωρήσει ποτέ η Αϊσά και μετά το θάνατο του Μωάμεθ θα είναι η αιτία που θα του στερήσει την εκλογή του ως πρώτου Χαλίφη.

Παρά τη μεγάλη αδυναμία που έτρεφε για την Αϊσά και τη διδασκαλία του,όπως οι οπαδοί του μπορούν να έχουν μέχρι τρεις συζύγους ο ίδιος δεν έδωσε το καλό παράδειγμα. Ο

βιογράφος του Μωάμεθ Ζιγιά Σιακήρ απαριθμεί έντεκα συνολικά νόμιμες συζύγους του, παραλείποντας σκοπίμως(;) το γάμο του με την υπερήλικη τροφό της κόρης του Φατιμά χήρας Σαούδα αμέσως μετά τον αρραβώνα του με την επτάχρονη Αϊσά. Τελικά η Σαούδα αναγνωρίζει ότι είναι γριά (70;ετών) και παραιτείται πρόθυμα από τα συζυγικά της δικαιώματα πριν νυμφευθεί την Αϊσά

Κατά χρονολογική σειρά οι νόμιμες γυναίκες του Μωάμεθ είναι:

(1)Χατίτζα (2) Σαούδα (3) Αϊσέ (4) Χαφιζά ,18 ετών, κόρη του αφωσιωμένου οπαδού του Ομάρ (5) Ζενάπ ,χήρα γενναίου πολεμιστή (6)Χέντ,28 ετών, χήρα και αυτή πολεμιστή του (7) Ζενάμπ , σύζυγος του θετού γιου του Ζεϊδ (8) Μπάρρα ή Τζεβριγέ, έγγαμη αιχμάλωτη της φυλής Μοστάλεκ, κόρη του φυλάρχου Χάρετ που σκοτώθηκε από τα μουσουλμανικά στρατεύματα.(9) Ριχάνα (10) Ομ Χαμίμπα, ηλικιωμένη χήρα (11) Σαφιγέ, αριστοκράτης εβραία σύζυγος Κενάνα και κόρη του αρχηγού της φυλής Μπένι Κοραΐδα που αμοτέρους φόνευσε μαζί με άλλους 700 ο Μωάμεθ.(12)Μαϊμούνα ,χήρα 51 ετών από την Υεμένη η οποία παντρεύεται για τρίτη φορά. Ο γάμος αυτός μάλλον είχε σκοπό να προσεταιριστεί τον ανεμιό της Χάλετ, ισχυρό αντίπαλό του και να επιβληθεί και στη Νότια Αραβία.

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΟΥ ΜΩΑΜΕΘ

Μετά το θάνατο του Μωάμεθ, με παρέμβαση της Αϊσά ,εξελέγη **πρώτος Χαλίφης (632-634)** και διάδοχός του, ο πατέρας της **Αμπού Μπέκερ**. Οι οπαδοί του Αλί πιστεύοντας ότι μόνο οι απευθείας απόγονοι του Μωάμεθ μπορεί να είναι διάδοχοί του, δηλαδή στη περίπτωση αυτή ο πρωτεξάδελφος και γαμβρός του Αλί ως πλησιέστερος συγγενής, δεν αναγνώρισαν αυτή την εκλογή, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί το πρώτο σχίσμα στη Μουσουλμανική θρησκεία. (Σίτες από το αραβικό « Στ'ατ Αλί» που σημαίνει μερίδιο του Αλί). Μετά το θάνατο του Αμπού με παρέμβαση πάλι της Αϊσά εκλέχτηκε **δεύτερος Χαλίφης (634-644)** ο πιστός οπαδός του Μωάμεθ **Ομάρ**, που τελικά δολοφονήθηκε και ανέλαβε ως **τρίτος Χαλίφης ο Οσμάν (644-656)** .Οι οπαδοί του Αλί πιστεύοντας ότι συνεχίζεται η αδικία σε βάρος του Αλί και μη δυνάμενοι να περιμένουν το φυσικό θάνατο του **Οσμάν** (τρίτου Χαλίφη) αποφάσισαν, χωρίς την άδεια του Αλί, να εξαποστείλουν τον Οσμάν στις αιώνιες μονές .Έτσι, μία ημέρα που ο Οσμάν περνούσε από την αγορά, αφού τον γιουχάισαν και τον καταδίωξαν με λιθοβολισμό μέχρι το σπίτι του, τον φόνευσαν (656).

Μετά τις εξέλιξες αυτές ανακηρύχθηκε **τέταρτος Χαλίφης ο Αλί (656-661)**, λόγω των στενών δεσμών και της συγγένειας που είχε με τον προφήτη, των πνευματικών και ψυχικών του χαρισμάτων, της ευγλωττίας αλλά και των πολλών θυσιών του χάριν της νέας Θρησκείας. Η δολοφονία του Οσμάν αλλά και η εκλογή του Αλί ως τέταρτου Χαλίφη άναψε νέες φωτιές στο Μουσουλμανικό κόσμο με αποκορύφωμα τη δολοφονία του Αλί το 661 μ.Χ. από έμπιστο των Σουνιτών, με προτροπή της Αϊσά, η οποία δεν μπορούσε να δεχθεί τον Αλί ως Χαλίφη αλλά και την ταυτόχρονη ανύψωση της Φατιμά σε μία τόσο ζηλευτή κοινωνική και όχι μόνο θέση . Η δολοφονία του Αλί έγινε την ώρα που ο άτυχος Χαλίφης γονυπετής προσεύχονταν μέσα σε τζαμί στην πόλη Κούφρα της Μεσοποταμίας, όπου είχε μεταβεί για τη διάδοση της πίστης.

Ο πρωτότοκος υιός του Αλί και διάδοχός του **Χασάν**, φιλήσυχος και μη θέλοντας να χυθεί Μουσουλμανικό αίμα, δέχθηκε να παραιτηθεί της διεκδικήσεως του αξιώματος του Χαλίφη υπέρ του αρχηγού των Σουνιτών **Μωαβία**, στον οποίο δήλωσε υποταγή ,υπό τον όρο μετά το θάνατο του Μωαβία να κηρυχθεί αυτός Χαλίφης. Επτά όμως χρόνια μετά τη συμφωνία ο δύστυχος Χασάν δηλητηριάστηκε και αντί αυτού ανακηρύχθηκε Χαλίφης ο υιός του Μωαβία, **Γεζίτ**. Η νέα δολοφονία εξήγειρε τους οπαδούς του Αλί (Σίτες) εναντίον των Σουνιτών, έπεισαν δε το δευτερότοκο υιό του Αλί, **Χουσεΐν**, όπως ηγηθεί των Σιτών της Μεσοποταμίας και διεκδικήσει με τα όπλα το Χαλιφάτο, ως μόνος επιζών απευθείας διάδοχος του Μωάμεθ. Η πεδιάδα της Κέρπολλα της Μεσοποταμίας (Ιράκ) υπήρξε το πεδίο της ιστορικής και αιματηρότατης μάχης των δύο αντιπάλων στρατών (Σουνιτών και Σιτών), μάχη που διήρκεσε ολόκληρη την ημέρα της 10^{ης} Μουχαρέμ (Οκτωβρίου) του 680 μ.Χ. κατά την οποία ο Χουσεΐν, μαχόμενος εναντίον των Σουνιτών ως λέων σκοτώθηκε, κατεσφάγησαν

δε και τα δεκαεννέα μέλη της οικογένειάς του, καθώς και πολυάριθμοι συμπολεμιστές του (Σίιτες). Σε ανάμνηση του μαρτυρικού θανάτου του Χουσεΐν , τρίτου Χαλίφη κατά τους Σίιτες, αλλά και της σφαγής της οικογένειάς του και πολυαρίθμων οπαδών του, καθιερώθηκε και διατηρείται μέχρι σήμερα από τους οπαδούς του Αλί (Σίιτες) η μεγάλη γιορτή Ashura που διαρκεί δέκα ημέρες με σφαγή αμνών, η οποία συμβολίζει το θάνατο του Χουσεΐν και της οικογένειάς του .

Οι δολοφονίες , οι αιματηρές συγκρούσεις αλλά κυρίως οι δολοπλοκίες για τη διεκδίκηση της Χαλιφίας (Θρησκευτοκοσμικής εξουσίας) από τους οπαδούς των πρώτων διαδόχων του Μωάμεθ είναι η βασική αιτία του αγεφύρωτου χάσματος, που χωρίζει τις δυο μεγάλες παρατάξεις Σουνιτών και Σιιτών και φθάνει μέχρι μίσους τις περισσότερες φορές, και όχι οι δογματικές διαφορές, οι οποίες αναπτύχθηκαν βασικά για να ενισχύσουν τη διεκδίκηση της κοσμικής εξουσίας.

ΚΟΡΑΝΙΟ

Στο Κοράνιο τονίζεται η ύπαρξη, η μοναδικότητα, το απρόσιτο του Θεού. Κανένας δεν υπάρχει όμοιος Του και κανένας δεν μπορεί να παραλληλισθεί με Αυτόν. Δεν έχει γιό ή κόρη και δε μοιράζεται το θρόνο με άλλον. Δημιούργησε τον κόσμο σε έξι ημέρες και έδωσε πνοή στον άνθρωπο. Οι Άγγελοι είναι όντα δημιουργηθέντα από το φως, βρίσκονται διαρκώς στις διαταγές του Θεού και μεσολαβούν μεταξύ Αυτού και των ανθρώπων. Ξεχωριστή θέση κατέχουν ο Μιχαήλ και ο Γαβριήλ. Ο τελευταίος κατ' εντολή του Θεού υπαγόρευσε το Κοράνιο στο Μωάμεθ και μετέφερε το μήνυμα στην Παρθένο Μαριάμ ότι θα γεννήσει ασπύρω τον Ιησού. Επίσης υπάρχει ο Σατανάς ο οποίος κατακρημνίστηκε από τον ουρανό, γιατί αρνήθηκε να λατρεύσει τον Αδάμ και έγινε ο χειρότερος εχθρός του ανθρώπου.

Εκτός των Αγγέλων και του Σατανά το Κοράνιο παραδέχεται και μία ενδιάμεση κατάσταση μεταξύ Αγγέλων και ανθρώπων ,τα τζίν, που άλλα πιστεύουν στο Κοράνιο και είναι αγαθά και άλλα όχι. Τα τζίν έκλεψαν τα μυστικά του ουρανού και κατολίσθησαν στην Άβυσσο. Αρχηγός των τελευταίων είναι ο Ιμπλίσ (Διάβολος).

Κατά καιρούς, πάντα κατά το Κοράνιο, ο Θεός έστειλε στο κόσμο προφήτες για να οδηγήσουν τους ανθρώπους στην οδό της αλήθειας. Πρώτος υπήρξε ο Αδάμ και τελευταίος και ο μεγαλύτερος ο Μωάμεθ. Το Κοράνιο αναφέρει είκοσι έξι ονόματα προφητών προερχόμενα από την Αγία Γραφή και τις αραβικές παραδόσεις π.χ Ενώχ, Νώε, Ισμαήλ ,Ισαάκ, Ιακώβ, Δαβίδ, Σολομών, Ζαχαρίας, Ιωάννης ο Βαπτιστής ,Ιησούς ακόμη και το Μέγα Αλέξανδρο.

Ως βιβλία των προφητών αναγνωρίζονται η Πεντάτευχος, οι Ψαλμοί και το Ευαγγέλιο. Το πρώτο αποκαλύφθηκε στο Μωυσή ,το δεύτερο στο Δαβίδ και το τρίτο στον Ιησού. Αλλά οι Εβραίοι και οι Χριστιανοί αλλοίωσαν τα ιερά αυτά κείμενα ,τα νόθευσαν και αφαίρεσαν από αυτά τις αναφερόμενες μαρτυρίες στο Μωάμεθ.

Από τα βασικότερα μηνύματα του Κορανίου είναι η τιμωρία των αμαρτωλών και η ανταμοιβή των δικαίων (παράδεισος- κόλασης).

ΠΥΛΩΝΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Το Κοράνιο και η σούννα (παράδοση) αποτελούν τη βάση του Ισλαμικού νόμου (σαρία). Η θρησκευτική ζωή του πιστού στηρίζεται στους πέντε πυλώνες, όπως λέγονται, της πίστewας και είναι οι εξής:

α. Ομολογία της πίστewας (σαθάντα) . «Δεν υπάρχει άλλος Θεός από τον Αλλάχ και ο Μωάμεθ είναι ο προφήτης του».

β. Προσευχή (σαλάτ). Το τυπικό της λατρείας προβλέπει πέντε προσευχές ημερησίως. Οι πιστοί καλούνται στην προσευχή από το Μουεζίνη. Η βασική λειτουργία γίνεται κάθε Παρασκευή για διαφοροποίηση από τους Χριστιανούς (Κυριακή) και τους Εβραίους (Σάββατο).

γ. Φόρος ελεημοσύνης (ζακάτ) Πρόκειται για ένα ποσό που προσφέρει για τους φτωχούς ο κάθε πιστός μια φορά το χρόνο.

δ. Νηστεία (σάουμ) .Τον ένατο μήνα του Μουσουλμανικού ημερολογίου απαγορεύεται η κατανάλωση φαγητού, οποιοδήποτε ποτού και το κάπνισμα καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας .

ε. Ιερή αποδημία, δηλαδή προσκύνημα στη Μέκκα (χάνζ) .Κάθε πιστός θα πρέπει μία φορά τουλάχιστον στη ζωή του να επισκεφθεί τους ιερούς τόπους του Ισλάμ στη Μέκκα «αν μπορεί να αντεπεξέλθει στα έξοδα και αν εξασφαλίσει την οικογένειά του ,κατά τη διάρκεια της απουσίας του».

ΙΕΡΑΤΕΙΟ ΚΑΙ «ΙΕΡΟΣΥΝΗ» ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ

Με την πάροδο του χρόνου στο μουσουλμανικό κόσμο δημιουργήθηκε μια συγκεκριμένη ιεραρχία, την οποία συνιστούν ο **Χαλίφης ,ο Ιμάμης ,ο Μουεζίνης, ο Χατίπης, ο Μουφτής και ο Καδής.**

Από αυτούς ο **Χαλίφης** ,πολιτικοθρησκευτικός ηγέτης, δεν υπάρχει σήμερα.

Ο **Ιμάμης** των Σουνιτών είναι ο προϊστάμενος και οδηγός στην προσευχή και ιδιαίτερα τη μεσημβρινή της Παρασκευής στο κεντρικό τέμενος της κοινότητας ενώ στους Σίτες ,λόγω των διωγμών που υπέστησαν από την πλειοψηφούσα παράταξη των Σουνιτών, ο τελευταίος τους Ιμάμης εξαφανίστηκε και έπαψε η κληρονομική διαδοχή. Επειδή όμως χωρίς Ιμάμη δεν μπορεί να υπάρξει Σιτική κοινότητα , οι Σίτες δέχθηκαν ότι ο Ιμάμης δεν πέθανε αλλά με το θέλημα του Θεού κρύφθηκε μυστηριωδώς και παραμένει έκτοτε κρυμμένος, παρακολουθώντας και ενισχύοντας από τον κρυφό τόπο την πορεία της κοινότητάς του. Σήμερα πάντως στο Σιτικό κόσμο παρατηρείται μια έντονη διεκδίκηση της θρησκευτικής και κοσμικής εξουσίας από τους **Ουλεμάδες ή Μολλάδες** (νομοδιδάσκαλους) οι οποίοι τονίζουν την παρουσία του κρυμμένου Ιμάμη στο πρόσωπό τους και ηγούνται ενός μαχόμενου ισλαμισμού.

Ο **Μουεζίνης** είναι εκείνος που ανεβαίνει στο μιναρέ και καλεί τους πιστούς στην προσευχή ενώ ο **Χατίπης** είναι ο αναγνώστης και κήρυκας του Κορανίου.

Ο **Καδής** είναι ο μουσουλμάνος ιεροδικαστής ,ο οποίος δικάζει με βάση τους κανόνες της σούνα ,δηλαδή της ισλαμικής νομοθεσίας .

Ο **Μουφτής** απολαμβάνει μεγάλο σεβασμό ,είναι ο κατεξοχήν νομοδιδάσκαλος , ο οποίος έχει ως καθήκον όχι να ερμηνεύει τον ιερό νόμο ή να αναπτύσσει νέες διατάξεις αλλά να ανατρέχει στις κωδικοποιημένες ήδη από το δέκατο αιώνα διατάξεις των σχολών του ισλαμικού νόμου και να βγάζει γνωματεύσεις (φετβάδες) με βάση τις οποίες θα κρίνει ο Καδής την εκδικαζόμενη υπόθεση. Επίσης, ο Μουφτής αποφαινεται για περιπτώσεις οικογενειακού δικαίου δηλαδή γάμων ,κληρονομιών , διαζυγίων, διατροφής, κ.λ.π.

Το θέμα των Μουφτήδων στην Ελλάδα (Ξάνθης και Κομοτηνής) ρυθμίζεται με το Νόμο 1920/1991 που καταργεί τους Νόμους 2345/1920 και 3069/1924 και κάθε άλλη σχετική διάταξη. Η εκλογή τους και η παύση τους επικυρώνονται δια διατάγματος του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και οι αποφάσεις τους σε περίπτωση αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας δεν μπορούν να εκτελεστούν, ούτε αποτελούν δεδουλευμένο, αν δεν κηρυχθούν εκτελεστές από το μονομελές πρωτοδικείο της δικαιοδοσίας του Μουφτή. Πριν αναλάβουν τα καθήκοντα τους, οι Μουφτήδες, ορκίζονται ενώπιον του Νομάρχη και μισθοδοτούνται από το Ελληνικό δημόσιο, πολύ πριν οι Χριστιανοί ιερείς ενταχθούν σε αυτό.

ΚΛΑΔΟΙ ΙΣΛΑΜ

Σήμερα ο μεγάλος όγκος των Μωαμεθανών είναι Σουνίτες (ορθόδοξοι Μουσουλμάνοι), είναι συμπαγής, ομοιόμορφος και έχει παγκόσμια επικράτηση. Οι Τούρκοι και οι Άραβες είναι κατά πλειοψηφία Σουνίτες ενώ όλοι σχεδόν οι Ιρανοί είναι Σίτες.

Η Σιτική οικογένεια δεν είναι τόσο συμπαγής, υστερεί αριθμητικά έναντι των Σουνιτών και υποστηρίζει ότι αποτελεί το ένα πέμπτο του μουσουλμανικού πληθυσμού, υπογραμμίζοντας ότι η γενικότερη επίδρασή της στην πνευματική ζωή του Ισλάμ είναι πολύ σοβαρότερη της αριθμητικής δύναμης . Η Σιτική οικογένεια διακρίνεται βασικά σε τρία ρεύματα.

α. Τους **Ιμαμίτες ή δωδεκαδικοί** οι οποίοι αποτελούν το μεγαλύτερο ρεύμα των Σιιτών, ζουν σήμερα κυρίως στο Ιράν ,στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και στο Λίβανο δέχονται δε τους δώδεκα πρώτους Ιμάμηδες.

β. Τους **Ισμαηλίτες** από το όνομα του τελευταίου Ιμάμη, οι οποίοι έχουν μεγάλες κοινότητες στο Αφγανιστάν ,στο Πακιστάν, στην Ινδία και στην Ανατολική Αφρική, μικρότερες στο Ιράν, τη Συρία και την Αίγυπτο και δέχονται τους επτά Ιμάμηδες .Στη Δύση έγιναν γνωστοί από την τεράστια περιουσία που απέκτησαν οι ηγέτες τους (π.χ. ο Αγά Χαν),λόγω της υποχρεωτικής εισφοράς υπέρ αυτών του ενός πέμπτου των εισοδημάτων των οπαδών των.

δ. Τους **Ζαϊντίτες**, οι οποίοι ζουν αποκλειστικά στη Βόρεια Υεμένη και δέχονται μόνο τους πέντε Ιμάμηδες.

Υπάρχουν και πολλά άλλα μικρότερα ισλαμικά ρεύματα (αιρέσεις), όπως οι **Δρούζοι** του Λιβάνου ,οι **Χαριζίτες** που ζουν στην Αλγερία, στο Ομάν και στη Ζανζιβάρη, οι **Φατιμίτες** που θεωρούν πνευματική κεφαλή την κόρη του Μωάμεθ και σύζυγο του Αλί, Φατιμά (άσπιλο) και υπάρχουν στο Μαρόκο και στην Τύνιδα, οι **Δερβίσηδες** κ.λ.π.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αναμφισβήτητα ο Μωάμεθ υπήρξε μια μεγάλη πολιτική ,στρατιωτική και πνευματική προσωπικότητα και αποτελεί σήμερα ιερό πρόσωπο για τους Μουσουλμάνους, μη απεικονιζόμενο. Η μεγάλη του προσφορά στον Αραβικό κόσμο ήταν που κατόρθωσε να ενώσει όλες τις ειδωλολατρικές φυλές της Αραβίας και να αναδείξει το Αραβικό έθνος μέσω της μονοθεϊστικής θρησκείας του Ισλάμ, που είναι και ο ιδρυτής της.

Το Ισλάμ ,αξιοποίησε την πολιτιστική παράδοση, την οποία βρήκε στους κατακτηθέντες λαούς, από την ανατολή μέχρι την Ισπανία (Ανδαλουσία την οποία διεκδικεί και αναφέρει στα μηνύματά του ο Μπίν Λάντεν), όπου είχαν από αιώνες ανθήσει έξοχοι πολιτισμοί (Περσικός, Ελληνικός, Ρωμαϊκός, Βυζαντινός) καθώς και τη ζωτικότητα και δημιουργικότητα των λαών που προσηλύτισε ,γέννησε μεγαλοπρεπή πολιτισμό με υψηλής στάθμης επιτεύγματα τόσο στον τομέα της τέχνης, όσο και της επιστήμης και διανοήσης εν γένει.

Σήμερα το Ισλάμ αριθμεί σε όλο τον κόσμο πάνω από μισό δισεκατομμύριο ψυχές, έχει πιστούς σε όλη την υφήλιο ,όπως φαίνεται και από το σχετικό χάρτη από το βιβλίο «Ισλάμ» του Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας, και παρά την πληθώρα των θρησκευτικών παρατάξεων – ρευμάτων και των μεταξύ των διαφορών κατέχει σημαντική θέση στο διεθνές γίνεσθαι.

Για το Ισλάμ έχουν γραφεί χιλιάδες τόμοι βιβλίων, μελέτες και άρθρων σε παγκόσμια κλίμακα από χιλιάδες συγγραφείς και αρθρογράφους και είναι αδύνατον να συμπεριληφθούν όλες οι λεπτομέρειες της εξελίξεώς του σε ένα και μόνο δημοσίευμα. Τα χαρακτηριστικά του Ισλάμ είναι η βαθιά πίστη των οπαδών του και η με θρησκευτική ευλάβεια τήρηση των παραδόσεων (Σούννα), τα οποία έχουν άπαντες ανεξαιρέτως ιερή υποχρέωση να τηρούν. Τα στοιχεία αυτά ενώνουν τους πιστούς του Ισλάμ με ισχυρούς δεσμούς μεταξύ τους και ταυτόχρονα δυσκολεύουν τη συνεργασία τους και τη συνύπαρξή τους με τους λοιπούς λαούς του κόσμου, με αποτέλεσμα να διατηρούν ιδιαίτερες κοινότητες και οργανώσεις, κυρίως στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Στη Βρετανία π.χ. υπάρχουν 150 καθαρώς μουσουλμανικά ιδιωτικά εκπαιδευτήρια και για το λόγο αυτό η Βρετανική κυβέρνηση προτίθεται να τα καταστήσει δημόσια, καθιερώνοντας ταυτόχρονα, όπως όλα τα σχολεία θρησκευτικού προσανατολισμού, επομένως και τα μουσουλμανικά, να δέχονται υποχρεωτικά το 25% των εγγεγραμμένων να είναι άλλων δογμάτων . Στη Σουηδία ,η νέα έγχρωμη μουσουλμάνα υπουργός Ισότητας και Ενσωμάτωσης ,Νιάμκο Σαμπούντη με καταγωγή από το Μπουρούντι ,μεταξύ των άλλων μέτρων που πρότεινε προκειμένου να επιτευχθεί η ενσωμάτωση των μεταναστών στη Σουηδική κοινωνία είναι: η κατάργηση (α)της ισλαμικής μαντίλας, (β) της κλειτοριδεκτομής και (γ) των θρησκευτικών σχολείων

Στη Γαλλία η προηγούμενη κυβέρνηση κατήργησε με νόμο την ισλαμική μαντίλα στα δημόσια σχολεία ενώ ο διορισμός από το νεοεκλεγέντα πρόεδρο Νικολά Σαρκοζί της μουσουλμάνας δικηγόρου Ρασινά Ντασί, κόρη φτωχού οικοδόμου μετανάστη από το Μαρόκο και αγράμματης Αλγερινής, προκάλεσε έκπληξη για τα θαρραλέα βήματα αντιμετώπισης των μουσουλμάνων «ταραξιών των προαστίων» που πρόσφατα έκαψαν κυριολεκτικά τη Γαλλία

Στη Δανία τη στιγμή που αναζωπυρώνεται ο δημόσιος διάλογος για την ισλαμική μαντίλα άγνωστοι μεταμφίεσαν τη μικρή Γοργόνα, το σύμβολο της Κοπεγχάγης, μουσουλμάνοι φορώντας της αυτοσχέδια μαντίλα. Από την άλλη η εικοσιπεντάχρονη μουσουλμάνο δημοτική σύμβουλος Ασμάα Αμπντόλ-Χαμίμι δηλώνει φεμινίστρια, σοσιαλίστρια και υπέρμαχος της δημοκρατίας. Έχει ομοφυλόφιλους φίλους, αντιτίθεται στη θανατική ποινή και υποστηρίζει το δικαίωμα στην άμβλωση. Με άλλα λόγια είναι μια σύγχρονη Σκανδιναβή και Ευρωπαία. Με μια διαφορά. Επιμένει να φορά μαντίλα και να αρνείται να σφίξει το χέρι των ανδρών για καθαρά θρησκευτικούς λόγους.

Στη γειτονική μας Αλβανία απαγορεύτηκε η είσοδος μουσουλμάνας φοιτήτριας με ισλαμική μαντίλα στο πανεπιστήμιο (Απογευματινή 20/10/06) με αποτέλεσμα την έντονη αντίδραση της μουσουλμανικής κοινότητας.

Αντίθετα, στην Τουρκία, ο διαπρεπής αρχαιολόγος Μουαζέζ Ιλμιγέ Τζιγ (Απογευματινή 9/10/06) θα καθίσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου, γιατί σε επιστημονική του μελέτη ανέφερε ότι η μαντίλα είχε χρησιμοποιηθεί για πρώτη φορά από τις κοινές γυναίκες των Σουμερίων, οι οποίες μούσαν τους νέους στον έρωτα στους ναούς ,χωρίς ωστόσο να εκδίδονται επί χρήμασι. Επίσης, στη Μάλασα της Ανατολικής Τουρκίας τρεις άνδρες που εργάζονταν σε χριστιανικό εκδοτικό οίκο δολοφονήθηκαν από ομάδα πέντε φανατικών μουσουλμάνων, αφού προηγουμένως βασανίστηκαν φρικτά επί τρίωρο ρωτώντας τους για την ευαγγελική ιεραποστολική δραστηριότητά τους ενώ Τούρκος Ιμάμης αποκλείει τους χριστιανούς από τις μεταμοσχεύσεις.

Στη μακρινή Ιάβα εκατό ισλαμιστές εισέβαλαν στο σπίτι χριστιανού ιερέα κακοποίησαν τη γυναίκα του και έναν έφηβο, γιατί υποστήριξαν ότι το σπίτι του ιερέα χρησιμοποιείτο παράνομα ως χώρος λατρείας (Απογευματινή 5-6-2007).

Μέλη της εξτρεμιστικής οργάνωσης «Μαχαίρια της αλήθειας»,στη Γάζα της Παλαιστίνης, βομβάρδισαν πρόσφατα αρκετά ίντερνετ καφέ, δισκοπωλεία, ένα εστιατόριο, ένα χριστιανικό βιβλιοπωλείο και απείλησαν τις παλαιστίνιες δημοσιογράφους της τηλεόρασης ότι θα τους «κόψουν τα κεφάλια» αν δε φορέσουν μαντίλα. Αποτέλεσμα αυτού είναι ότι στη συντηρητική Γάζα όλο και περισσότερες γυναίκες φορούν μαντίλα μαζί με το ειδικό ισλαμικό ένδυμα το «νικάμι» και γάντια.

Το Ιράν θα κατασκευάσει ειδικό ισλαμικό ποδήλατο για γυναίκες. Τα ποδήλατα αυτά θα αποτελούνται από κουβούκλιο ,που θα καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος του σώματος της ποδηλάτισσας. Στην ίδια χώρα το 1989 ο πνευματικός τότε ηγέτης Αγιατολάχ Χοϊμενί εξέδωσε φάτομα, δηλαδή διάταγμα θανάτου, σε βάρος του Βρετανού συγγραφέα Σαλμάν Ρουσντί με την κατηγορία της βλασφημίας του Μωάμεθ για το βιβλίο του «Σατανικοί Στίχοι» απόφαση που έγινε ιδιαίτερα αποδεκτή σε παγκόσμια κλίμακα από το μουσουλμανικό κόσμο.

Η εκτέλεση του Σαντάμ Χουσεϊν στο Ιράκ ενέπνευσε έναν άγριο κύκλο ατελείωτης βίας, αφού για λόγους αντεκδίκησης, αμέσως μετά την εκτέλεση του δικτάτορα, εκατοντάδες Σιίτες βρέθηκαν κρεμασμένοι από τους στύλους φωτισμού των δρόμων της Βαγδάτης. Επίσημα το Υπουργείο Εσωτερικών του Ιράκ ανέφερε ότι αριθμός των κρεμασμένων Σιιτών από τους στύλους φωτισμού, που είχαν αφηθεί σε κοινή θέα, έφτασε τους εκατόν δύο.

Έως 3000 ευρώ είναι διατεθειμένες να πληρώσουν οι μουσουλμάνες μελλονόμενες που έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει στη Γαλλία για επέμβαση υμενοπλαστικής, όταν αποστέλλονται στη πατρίδα τους για να παντρευτούν, φοβούμενες τις επιπτώσεις από τα αυστηρά έθιμα του Ισλάμ.

Σε ρεπορτάζ του Νιουσγουίκ επισημαίνεται ότι ένας μεγάλος αριθμός χριστιανικών ναών στη Δυτική και Κεντρική Ευρώπη μετατρέπεται σε κλάμπ, πιτσαρίες και σε **τζαμιά** λόγω ελλείψεως πιστών που θα ήταν διατεθειμένοι να καταβάλουν τα έξοδα συντηρήσεως και

λειτουργίας των. Στην Αγγλία π.χ 1600 Εκκλησίες έχουν επισήμως κηρυχθεί εγκαταλελειμμένες, στην Έση Γερμανίας 100 είναι έτοιμες να κλείσουν και στη Τσεχία 200 «βγήκαν στο σφυρί». Το γεγονός αυτό δημιουργεί νέα κατάσταση μεταξύ Ευρωπαίων και μουσουλμάνων. Το παρήγορο είναι ότι προς το παρόν ο κοσμικός χαρακτήρας της Ευρώπης δεν είναι παγκόσμιος. Στον ορθόδοξο ευρωπαϊκό κόσμο τα φαινόμενα αυτά είναι ανύπαρκτα. Μια ορθόδοξη εκκλησία συντηρείται πάση θυσία

Στην παρούσα δημοσίευση αναφέρθηκαν τα στοιχεία τα οποία θεωρώ ότι θα διευκολύνουν τον αναγνώστη να γνωρίσει βασικά χαρακτηριστικά του Ισλάμ, να αντιληφθεί τα αίτια των μεταξύ των μουσουλμανικών παρατάξεων-ρευμάτων διαφορών και αιματηρών συγκρούσεων, κυρίως στη Μέση Ανατολή, το μεγάλο πρόβλημα της εντάξεως του μουσουλμανικού κόσμου στην Ευρωπαϊκή κοινωνία, της μεγάλης πολιτισμικής αποστάσεως μεταξύ φανατικού Ισλάμ και Ευρώπης αλλά και τη προσπάθεια των Ευρωπαϊκών κυβερνήσεων να βγάλουν τους συμπολίτες τους μουσουλμάνους από την αυτοαπομόνωσή τους με νομοθετικές ρυθμίσεις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. «Ισλάμ»: Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας (Αναστασίου Γιαννουλάτου)
2. «ΟΙ ΑΛΛΑΟΥΙΤΑΙ»: Σωκράτη Α. Προκοπίου
3. «Οι καλύτεροι Έλληνες είναι οι Τούρκοι»: Άρθρο Δημήτρη Κιτσίκη στο περιοδικό «ΤΟΤΕ».
4. «Ιεροσύνη και λατρεία στο Ισλάμ και τις Ανατολικές θρησκείες»: Άρθρο Ομότιμου καθηγητού της Θρησκευολογίας Γρηγορίου Δ. Ζιάκα .
5. Ο ΜΩΑΜΕΘ ΔΙΚΤΑΤΩΡ Ή ΠΡΟΦΗΤΗΣ Θρησκευολογική Μελέτη υπό Ερημίτου 1960
6. Εγκυκλοπαίδεια : «ΠΥΡΣΟΣ»
7. Εγκυκλοπαίδεια : «ΠΑΠΥΡΟΣ ΛΑΡΟΥΣ»
8. Ιστοσελίδες Διαδικτυακών Κόμβων : www.in.gr και www.google.gr
9. Ημερήσιος και Εβδομαδιαίος τύπος.

Ιούνιος 2006

Υποστράτηγος ε.α. Σπυρίδων Κουρκούμπας

Δημοσιεύθηκε:

1. Περιοδικό «ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ» της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικής Μελετών.
2. Περιοδικό «OIL» των Εταιρειών MOTOR OIL-VARNIMA-SEKA-AVIN.
3. «ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΣΗ» του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού.